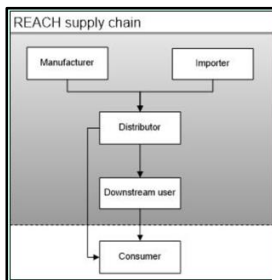

Wat houdt REACH in?

Het Registreren, Evalueren en Autoriseren van Chemische stoffen (REACH) is een Europese Verordening, oftewel een wet waarop wordt gehandhaafd. In eerste instantie is het doel van REACH om de gebruikers te beschermen tegen blootstellingsgevaar van gevaarlijke stoffen. Via onder andere een informatieplicht moeten leveranciers informatie verstrekken over veilig productgebruik. Daarnaast bepaalt REACH of de gevaarlijke stof milieugevaarlijk is en of het op de markt mag worden gebracht.

De 'European Chemical Agency' (ECHA) is een Europese regelgevingsinstantie en zorgt voor de uitvoering van de REACH wetgeving. ECHA houdt bij welke stoffen als gevaarlijke behandeld moeten worden en zij geeft toestemming welke gevaarlijke stof op de markt mag worden gebracht, of voor welke stoffen beperkingen gelden. Het handhaven wordt in Nederland uitgevoerd door twee instanties, de Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT) en Inspectie-SZW (voorheen Arbeidsinspectie).

De REACH wetgeving bevat voorschriften die gelden voor de gehele keten van producent tot eindgebruiker. De meest regelgeving geldt voor de producent. Daarnaast gelden regels voor de importeur die producten van buiten Europa importeert. Andere partijen zijn de distributeur en de eindgebruiker. Deze laatste heet in REACH-termen *downstream user*. Hieronder vallen zowel consumenten als professionele of industriële gebruikers. Via deze rolverdeling kan één bedrijf meerdere rollen vervullen.

Veel MKB bedrijven maken nieuwe producten door bestaande producten te mengen, zoals bij het samenstellen van verven of lijmen. Deze bedrijven worden niet als producent aangezien, omdat het mengen niet chemisch van aard is. Het mengen betreft een fysieke menging. Deze rol valt onder *downstream user* en heet formeel de rol van *formeerder*.

Wat zijn gevaarlijke stoffen?

In hoeverre een stof of chemische verbinding gevaarlijk is, hangt af van drie voorwaarden: de aard van de stof, de mate van de blootstelling en de duur van de blootstelling. Sommige stoffen zijn gevaarlijk van aard en hebben maar een korte blootstelling nodig om schadelijk te zijn voor de mens en het milieu.

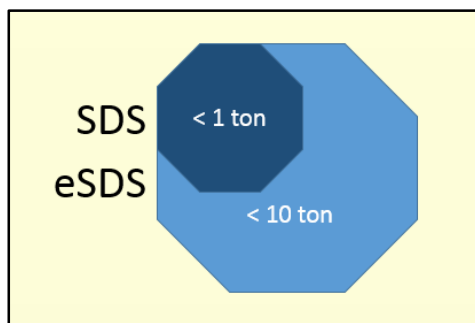
Op basis onderzoek is van vele stoffen bekend wanneer zij schadelijk of belastend worden.

Een indeling van gevaarlijke stoffen is vastgelegd in CLP wetgeving¹. Deze wetgeving betreft verpakte gevaarlijke stoffen en beschrijft onder andere de wijze waarop deze geëtiketteerd moeten worden. De REACH regelgeving gaat uit van deze CLP voorschriften. De verpakte gevaarlijke stoffen zijn daarmee herkenbaar aan de etiketten met gevarensymbolen.

Registreren

Naast de informatieplicht schrijft REACH een registratieplicht voor aan alle producenten die gevaarlijke stoffen op de markt brengen. Elk nieuw product waarin een gevaarlijke stof aanwezig is, moet geregistreerd worden. Pas na registratie en goedkeuring mag het verkocht worden. Het register van alle aangemelde gevaarlijke stoffen bevat nu bijna 15 duizend producten. De actuele lijst met alle stofgegevens is te [downloaden](#) bij ECHA.

De registratieplicht door REACH geldt in eerste instantie voor een productievolume vanaf 1 ton per jaar per producent. Daarboven moeten producenten hun producten met gevaarlijke stoffen registreren bij ECHA en hierbij een dossier aanleveren. Dit dossier bevat gegevens over het veilig gebruik van het product. Afhankelijk van de omvang van productie zal het dossier omvangrijker zijn.

Beneden de productie van 1 ton per jaar heeft de producent geen actieve leverplicht van zo'n dossier. Vanaf 10 ton per jaar heeft de producent de plicht om tevens blootstellingsrisico's te onderzoeken en op te nemen in het dossier. De producent is ook verplicht een SDS op te stellen indien in het product een gevaarlijke stof aanwezig is waarvoor een

grenswaarde² geldt en wanneer een gebruiker vraagt om een SDS. Bij een productievolumes van 1 tot 10 ton is een SDS voldoende. Vanaf 10 ton moet een eSDS worden meegeleverd. De 'e' staat voor extended en beschrijft verschillende blootstellingsscenario's en op welke manier het product veilig gebruikt kan worden.

Vanaf 10 ton product per jaar is het opstellen van een chemisch veiligheidsrapport (CVR) verplicht.

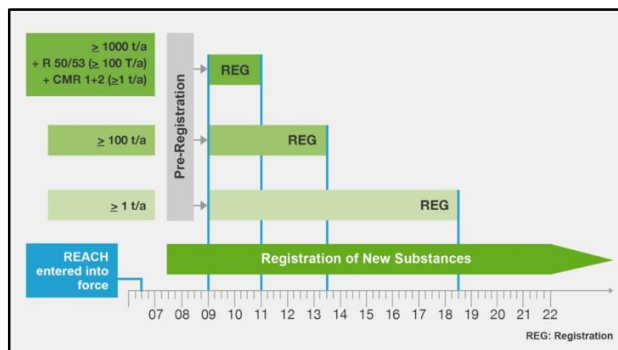
Geleidelijke invoering registratieplicht

De REACH regelgeving is sinds 2007 geleidelijk ingevoerd. Voor drie categorieën gevaarlijke stoffen zijn drie invoeringstermijnen van kracht. Twee perioden zijn reeds verstreken en de derde periode loopt tot 1 juni 2018. Deze nog lopende termijn geldt voor gevaarlijke stoffen

¹ CLP betekent Classification, Labelling and Packaging. De verordening nr. 1272/2008 staat [hier](#).

² Een grenswaarde is een concentratie die bij overschrijding gezondheid-schadend is voor de mens .

waarvan meer dan 1 ton per jaar door één producent op de markt wordt gebracht. Deze gevaarlijke stoffen moeten nog aangemeld worden. Na 1 juni 2018 mogen de niet-

geregistreerde gevaarlijke stoffen niet worden verhandeld.

De twee reeds verlopen inschrijfperiodes golden voor gevaarlijke stoffen van groter volume of voor stoffen waarvan bewezen zeer gevaarlijk³ te zijn. Gevaarlijke stoffen uit deze categorie die niet zijn

geregistreerd, mogen niet in Europa verkocht worden. Het is voor MKB bedrijven van belang te weten of producenten van plan zijn hun producten te gaan registreren, of niet. Indien de producent minder dan 1 ton op jaarbasis op de markt brengt is hij niet tot registratie verplicht, mits er geen SVHC-stof⁴ in het product zit.

Informatieplicht

De informatieplicht betreft het doorgeven van productinformatie, zodat dit leidt tot veiliger gebruik van de gevaarlijke stof. Iedereen in de keten die een gevaarlijke stof doorverkoopt moet een SDS meeleveren. Deze plicht is voor MKB bedrijven als distributeur van belang. Aanvullend geldt dat een SDS moet zijn opgesteld in de officiële voertaal van het land van de klant.

Indien de aangeleverde SDS geen blootstellingsscenario's bevatten zal uw bedrijf aan de producent moeten vragen waarom deze **niet** meegeleverd worden. U kan van de producent een antwoord verwachten dat het productievolume te laag is waardoor hij niet verplicht is een blootstellingsscenario op te stellen.

Voor de professionele of industriële eindgebruikers geldt eveneens een informatieplicht. Deze plicht wordt van kracht indien de gebruiker de gevaarlijke stof toepast op een wijze die de producent niet heeft omschreven in zijn blootstellingsscenario's. De afwijkende werkwijze brengt namelijk onbekende blootstellingsrisico's met zich mee op de werkplek. De nieuwe risico's samen met de getroffen voorzorgsmaatregelen moeten eveneens gemeld worden bij de ECHA. ECHA neemt deze informatie op in hun register voor de andere gebruikers in de keten.

Klanten die een product willen gebruiken buiten de veiligheidsinstructies uit de SDS om, zullen zelf onderzoek moeten doen naar een veilige gebruiksmethode. Deze werksituatie valt onder de **zorgplicht** van werkgevers, en staat omschreven in de Arbeidsomstandighedenwet.

³ De CRM stoffen. Hieronder vallen bewezen kankerverwekkende stoffen.

⁴ SVHC is een REACH-term en staat voor Substances of Very High Concern.

Meldingsplicht

Tot slot beschrijft REACH een meldingsplicht. Deze plicht is van toepassing op producten waarin zeer zorgwekkende stoffen aanwezig zijn. Indien meer dan 0,01 volume% *zeer zorgwekkende stof* aanwezig is in het product dan geldt een aanvullende meldingsplicht.

REACH hanteert een lijst waarop deze zeer zorgwekkende producten worden bijgehouden. In REACH termen heet deze lijst SVHC. Het betreft een kleine groep stoffen die zeer gezondheid schadend zijn voor de mens of zeer bedreigend voor het milieu.

Halfjaarlijks wordt de SVHC-lijst geëvalueerd. Per stof wordt bepaald of deze nog op de markt mag worden gebracht, of dat er een restrictie van kracht wordt. Vervolgens zal de wetgeving worden aangepast door specifiek te beschrijven welke restricties gaan gelden. Dit kan variëren van een totaal verbod tot een branchevrijstelling of een bepaald gehalte waaronder de SVHC stof zal moeten blijven. De actuele lijst van ongeveer 150 stoffen is [hier](#) ter inzage.

Een voorbeeld van een zeer gevaarlijke stof is strontiumchromaat. Deze staat op de SVHC lijst en wordt binnenkort geplaatst in de wetgeving onder vermelding van een handelsverbod met overgangstermijn. Per 22 juli 2017 mag de stof niet meer verkocht worden en per 22 januari 2019 mag de stof niet meer gebruikt worden op de werkvloer. Deze specifieke restrictie staat in de [wettekst](#)⁵ vermeld.

⁵ Pagina 137 van de verordening (EG) Nr. 1907/2006 van het Europees parlement en de raad, 22 augustus 2014 beschrijft de vrijstelling voor cadmium gecoate materialen.